

[Ministoren for offentlige arbejder.]

normeringslov, der er noget, der hedder lønningråd, og noget, der hedder bevillingsregler. Alle disse ting binder jo, og det vil jeg gerne sige også med hensyn til de spørgsmål, der har været rejst om datterselskaber o. lign. Det er ganske klart, at det kan ikke gennemføres — og det kunne heller aldrig falde mig ind at ville foreslå eller tænke på, at man skulle gennemføre sådanne væsentlige ting — uden at folketinget får lejlighed til at bedømme det.

Jeg vil gerne svare hr. Skovmand, som jo havde lidt betænkeligheder med hensyn til denne tanke. Hr. Skovmand spurgte, om man ikke kunne nøjes med at gøre det efter svensk mønster. Jeg vil gerne sige, at svensk mønster er datterselskaber, så dér kan vi sådan set hurtigt blive enige, men det løser selvfølgelig ikke problemet.

Der har været rejst en del betragtninger og spørgsmål om jernbanerådet og dets sammensætning. Her vil jeg gerne sige først og fremmest til hr. Stæhr Johansen, som vist først omtalte spørgsmålet, om det nu var rigtigt at opretholde jernbanerådet, at mine overvejelser i den sag er ganske parallelle med hans. Jeg har haft ganske samme betragtning, at enten skulle man i og for sig nedlægge jernbanerådet, eller også skulle man måske ændre dets sammensætning noget, men først og fremmest aktivisere det, og så måtte spørgsmålet blive, om man da har noget særligt, man i en vis periode i hvert tilfælde skulle bruge det til. Det vil jeg gerne besvare bekræftende, og det er også derfor, jeg stiller forslaget. Det er min opfattelse, uden nu at gå i detaljer, at det, der sker i øjeblikket inden for hele jernbanevæsenet, og det, som altså præger dette lovforslag, det er, at man har haft en lang, lang periode af tilbagegang i denne form for transport, og man er derved efterhånden gradvis blevet trængt ud af det eller i hvert fald af meget af det, det er lavet til oprindeligt, og så er der en vending i behovet, også i det økonomiske grundlag, en vending, som naturligvis er til glæde for nogle og til mindre glæde for andre, og det kan jeg godt forstå. I forbindelse med denne vending går man over til andre mere typiske transportopgaver for det moderne bane-system, som egentlig ikke ligner så for-

færdeligt meget det oprindelige, og det vil altså sige, man skal ind i en meget ny tankegang, og man skal have en meget nøje forbindelse, vi kan godt sige med kunderne i videste forstand — dér tænker jeg også på folketinget som repræsentant for kunderne — og derfor ville det være rimeligt og rigtigt, at man i en sådan periode, hvor der sker en sådan nydannelse, har et sted, hvor man har nær forbindelse med sine kunder og sine kontakter og løbende kan få drøftet de sikkert meget store ændringer, som vil komme inden for dette område. Det er altså årsagen til, at jeg har ment, at det var rigtigt at fremsætte forslaget.

I øvrigt skal jeg her lade være at gå ind i en nærmere diskussion af de andre problemer. Det får vi jo lejlighed til at komme tilbage til, både i forbindelse med udvalgsarbejdet og sikkert også ved en anden lejlighed.

Horn: Det var jo nok lidt flot, når det ærede medlem hr. Stæhr Johansen sagde, jeg med begejstring havde udtalt mig om jernbanerådet. Det var dog vist en vælgermødefacon, som egentlig ikke hører hjemme her. Da hr. Holmberg også var inde på det, så vil jeg gerne sige, at jeg ved ikke, hvordan de herrers partifæller føler sig til mode efter deres hånende bemærkninger. Jeg kan bare sige, at i de år, jeg var formand for jernbanerådet, var det jævnlige, at de herrers partifæller bidrog til, at ting blev oplyst, som generaldirektoratet var glad for at blive gjort opmærksom på. Det drejede sig om den pågældende egns interesser, og det er dette bestemte forhold, jeg har peget på. Det viser sig, at det er ganske nyttigt at have et sådant organ.

Dertil kommer så — det har ikke noget med begejstring at gøre, det er bare konstatering af fakta — at lovforslaget forudsætter faktisk, at der er et råd, når man giver ministeren denne beføjelse, selv om jeg må sige, at personlig havde jeg ikke nogen ængstelse ved at give ministeren beføjelse, for vi har jo altid hånd i hanke med tingene her.

Det er tit, at folk uden for salen ikke rigtig forestiller sig, at det lader sig gøre at få ordnet noget som helst, men det er